

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 30 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1967

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
240

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 239

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της περι φορολογίας εισοδήματος νομοθεσίας και άλλων τινών διατάξεων.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Προτάσει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσαμεν και διατάσσουμεν:

Άρθρον 1.

1. Αί παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 4 του Ν. Δ. 3323) 1955, ως αὐται ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, καταργούνται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1968, ἡ δὲ παράγραφος 4 τοῦ αὐτοῦ άρθρου, ἀριθμεῖται ὡς παράγραφος 2 καὶ ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Τὸ εἰσόδημα ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἐκ πάσης φύσεως συντάξεων μειοῦται κατὰ τριάκοντα τοῖς ἑκατὸν (30 ο)ο). Ἡ μείωσις αὕτη δὲν δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν δέκα ἑκτῶ χιλιάδων (18.000) δραχμῶν.

Ὁμοίως τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ άρθρου 45 εἰσόδημα ἐξ ἐλευθερίων ἐπαγγελματιῶν μειοῦται κατὰ εἴκοσι πέντε τοῖς ἑκατὸν (25%): Ἡ μείωσις αὕτη τοῦ εἰσοδήματος δὲν δύναται, ἐν πάσῃ περιπτώσει, νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν δώδεκα χιλιάδων πεντακοσίων (12.500) δραχμῶν.

Ἡ κατ' ἀμφοτέρως τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις μείωσις δὲν δύναται, ἐν πάσῃ περιπτώσει, νὰ εἶναι ἀνωτέρα τοῦ ποσοῦ τῶν δέκα ἑκτῶ χιλιάδων (18.000) δραχμῶν ἐτησίως κατὰ φορολογούμενον διὰ τὰ εἰσδήματα ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν τούτων».

2. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ άρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. 3323) 55, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀριθμεῖται ὡς παράγραφος 3.

Άρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ν. Δ. 3323) 55, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Άρθρον 5.

Προσδιορισμὸς τοῦ εἰσοδήματος ἔσται δαπανῶν διαβιώσεως.

1. Ὅσάκις τὸ δηλούμενον συνολικὸν εἰσόδημα τοῦ φορολογουμένου καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του ὑπολείπεται τοῦ ποσοῦ τῶν δαπανῶν διαβιώσεως, τὸ εἰσόδημα τοῦτο προσδιορίζεται ὑποχρεωτικῶς ἔσται τῶν δαπανῶν διαβιώσεως.

Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ εἰσοδήματος ἔσται τῶν δαπανῶν διαβιώσεως λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἀθροιστικῶς τὰ κάτωθι στοιχεία:

α) τὸ καταβαλλόμενον ἐτήσιον ἐνοίκιον τῆς κατοικίας καὶ θερινῆς διαμονῆς τοῦ φορολογουμένου καὶ τῆς οἰκογενείας του,

β) ἡ δαπάνη διὰ τὴν συντήρησιν καὶ χρῆσιν ἐπιβατηγῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως, κοπτεῶν, βενζινακᾶτων, θαλαμηγῶν, ἐλικοπτέρων καὶ ἀεροπλάνων, ἀνηκόντων εἰς τὸν φορολογούμενον καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του,

γ) ἡ δαπάνη διὰ τοὺς διατηρουμένους ὁδηγοὺς αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως, τὸ ὑπηρετικόν, διδασκικόν ἢ ἕτερον ἔμμισθον προσωπικόν,

δ) αἱ δαπάναι ταξιδίων ἀναψυχῆς εἰς τὸ ἐξωτερικόν,

ε) ἡ ἀξία τῶν ἐντὸς τοῦ κρινόμενου ἔτους κτηθέντων ἀκινήτων ἐξ ἐπαχθοῦς αἰτίας (ἀγορασθέντων ἢ ἀνεγερθέντων) καὶ χρεωγράφων πάσης φύσεως, ὡς καὶ κινητῶν προδήλως μεγάλης ἀξίας κατ' ὃ πὸν δὲν ἀπ'δεικνύεται ἡ κτήσις τούτων ἐξ εἰσοδήματος προηγουμένων ἐτῶν ἢ ἐξ ἄλλης αἰτίας,

στ) αἱ οἰαδήποτε ἄλλαι δαπάναι διαβιώσεως τοῦ φορολογουμένου καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του.

Ὁ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον προσδιορισμὸς τοῦ εἰσοδήματος ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

2. Τὸ κατὰ τὰ ὡς ἀνωτέρω προσδιοριζόμενον ποσὸν τεκμαρτοῦ εἰσοδήματος μειοῦται:

α) κατὰ τὸ ποσὸν τῶν ἀποδεδειγμένως κτηθέντων ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου κατὰ τὸ οἰκείον οἰκονομικὸν ἔτος εἰσοδημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπαλλάσσονται τῆς φορολογίας κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἢ ὑπάγονται εἰς εἰδικὰς φορολογίας, ἐφ' ὅσον ἀνεγράφησαν εἰς τὴν ὑποβληθεῖσαν δήλωσιν τοῦ φορολογουμένου,

β) κατὰ τὸ ἀποδεδειγμένως δαπανηθὲν ποσὸν κεφαλαίου.

Τὸ ἀπομένον, μετὰ τὰς κατὰ τὰ ἀνωτέρω μειώσεις ποσόν, ἀποτελεῖ τὸ καθαρὸν τεκμαρτὸν εἰσόδημα. Ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τούτου ἀφαιρεῖται τὸ δηλωθὲν συν.λικὸν εἰσόδημα τῆς συζύγου, ὅπερ φορολογεῖται κεχωρισμένως. τὸ δὲ ὑπόλοιπον, μετ' ἑκπτώσεων τῶν κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις μειώσεων καὶ ἐκπτώσεων, ἀποτελεῖ τὸ φορολογητέον τεκμαρτὸν εἰσόδημα τοῦ συζύγου.

3. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύνανται νὰ καθορίζωνται ὅρια τῶν δαπανῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος άρθρου».

Άρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν. Δ. 3323) 1955, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

"Άρθρον 6.

Εισοδήματα τῆς συζύγου καὶ τῶν ἀνηλίκων τέκνων.

1. Συνεστῶτος τοῦ γάμου, οἱ σύζυγοι ὑποχρεοῦνται ὅπως ὑποβάλλωσι κοινὴν δήλωσιν τῶν εισοδημάτων των, ἐφ' ὧν ὁ φόρος ὑπολογίζεται κατωρισμένως, ἐκάστου τούτων εὐθυνομένου διὰ τὸ ἀναλογεῖν ἐπὶ τοῦ εισοδήματός του ποσὸν φόρου. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην οὐδεμία ἐκπτώσις ἀφορολογήτου ποσοῦ ἀναγνωρίζεται ἐκ τοῦ εισοδήματος αὐτῆς, τυχὸν δὲ ἀρνητικὸν ἀποτέλεσμα τοῦ εισοδήματός της δὲν συμψηφίζεται πρὸς τὰ εισοδήματα τοῦ συζύγου.

Εἰδικῶς, τὸ εισόδημα τῆς συζύγου, ἐξ ἐπιχειρήσεως οἰκονομικῶς ἐξαρτωμένης ἐκ τοῦ συζύγου ἢ προσερχόμενον ἐκ πρῶτης μεταξὺ τῶν συζύγων ἐταιρίας, προστίθεται εἰς τὸ εισόδημα τοῦ συζύγου.

Ἡ σύζυγος ὑποχρεοῦται εἰς ἐπίδοσιν ἰδίας δηλώσεως διὰ τὰ ἐκ πάσης πηγῆς εισοδήματά της εἰς τὴν περίπτωσιν μὴ συμβιώσεως, λόγῳ ὑφισταμένης μεταξὺ τῶν συζύγων διαστάσεως, τῆς περὶ τούτου ἀποδείξεως θαρραλούς τὸν φορολογούμενον, δυναμένης νὰ γίνη διὰ παντὸς νομίμου μέτρου.

2. Τὸ εισόδημα τῶν μὴ συμπληρωσάντων τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν τέκνων, προστίθεται εἰς τὸ εισόδημα τοῦ πατρὸς καὶ τούτου μὴ ὑπάρχοντος ἢ ἀπολέσαντος τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν εἰς τὸ εισόδημα τῆς μητρός. Κατ' ἐξαίρεσιν τὸ εισόδημα τοῦ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας τοῦ τέκνου ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐργασίας φορολογεῖται κατωρισμένως, τοῦ τέκνου ὑπέχοντος, διὰ τὸ ἐκ τῆς πηγῆς ταύτης εισόδημα αὐτοῦ, ἰδίαν φορολογικὴν ὑποχρέωσιν».

"Άρθρον 4.

1. Αἱ διατάξεις τῶν περιπτώσεων Α', Δ' καὶ Ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ Ν. Δ. 3323/1955, ὡς αὐταὶ ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«Α'. Ἐκ τοῦ ἀκαθάριστου τεκμαρτοῦ εισοδήματος ἐξ ἰδιοκατοικίσεως τῆς κυρίας κατοικίας τοῦ φορολογουμένου καὶ τῆς οἰκογενείας του, τὸ μέχρι δραχμῶν δέκα ὀκτὼ χιλιάδων (18.000) ἐτησίως συνολικὸν ποσὸν διὰ πάντας τοὺς ἐνοικοῦντας. Ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη δὲν ἰσχύει ἐὰν τὸ ἐτήσιον τεκμαρτὸν εισόδημα ἐξ ἰδιοκατοικίσεως ὑπερβαίῃ τὰς δραχμὰς εἴκοσι τέσσαρας χιλιάδας (24.000). Ἐὰν ἐντὸς τοῦ ἔτους κτήσεως τοῦ εισοδήματος, ἡ ἰδιοκατοικίσις ἦτο διαρκείας μικροτέρας τῶν δώδεκα (12) μηνῶν, τὸ ἀπαλλασσόμενον ποσὸν περιορίζεται ἀναλόγως.

Δ'. Ἐκ τοῦ εισοδήματος ἐκ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων, ἀκαθάριστον εισόδημα δραχμ. πενήντα χιλιάδων (50.000) ἐτησίως. Τὸ ποσὸν τοῦτο αὐξάνεται εἰς δραχμὰς ἑκατὸν τεσσαράκοντα χιλιάδας (140.000), προκειμένου περὶ τῶν ἀσχολουμένων προσωπικῶς ἢ διὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των καὶ κατὰ κύριον ἐπάγγελμα εἰς γεωργικὰς ἐκμεταλλεύσεις ἔστω καὶ ἂν οὗτοι χρησιμοποιοῦσι καὶ ξένους ἐργάτας διὰ τὴν ἀγροτικὴν καλλιέργειαν.

Ε'. Ἐκ τοῦ εισοδήματος ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν:

α) αἱ συντάξεις καὶ πάσης φύσεως περιθάλψεις, αἱ παρεχόμεναι εἰς ἀναπήρους πολέμου καὶ θύματα ἢ οἰκογενείας θυμάτων πολέμου,

β) αἱ πάσης φύσεως συντάξεις αἱ καταβαλλόμεναι ὑπὸ ξένων Κρατῶν εἰς μονίμως κατοικοῦντας ἐν Ἑλλάδι Ἕλληνας ἢ ἀλλοδαποὺς ὑπηκόους,

γ) τὰ παρεχόμενα πρὸς τοὺς κρατικούς λειτουργούς, Δημάρχους καὶ Προέδρους Κοινοτήτων τοῦ Κράτους, ἔξοδα παραστάσεως τοῦ ἀξιώματός των,

δ) αἱ ἀποδοχαὶ τῶν κατωτέρων πληρωμάτων τῶν ἐμπορικῶν πλοίων».

2. Προκειμένου περὶ ἐξόδων παραστάσεως καὶ κινήσεως δημοσίων ὑπαλλήλων, λόγῳ συμμετογῆς αὐτῶν εἰς πάσης φύσεως συμβῦλια καὶ ἐπιτροπὰς, τῶν ὁποίων ἡ ἀπαλλαγὴ καταργεῖται διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, ταῦτα ὑπόκεινται εἰς φορολογίαν διὰ τὰ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1968 καὶ ἐφεξῆς καταβαλλόμενα ποσά.

"Άρθρον 5.

1. Τὸ ἀρθρον 8 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

"Άρθρον 8.

Ἐκπτώσεις ἐκ τοῦ εισοδήματος.

1. Ἐκ τοῦ συνολικοῦ εισοδήματος τοῦ φορολογουμένου ἐκπίπτει ἀφορολόγητον ποσὸν ἐκ δραχμῶν δέκα πέντε χιλιάδων (15.000) ἐτησίως. Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατοικοῦντες καὶ ἀποκομίζοντες εισόδημα ἐκ πηγῆς κειμένης ἐν Ἑλλάδι δὲν δικαιοῦνται ἐκπτώσεως ἀφορολόγητου ποσοῦ.

2. Ἐκ τοῦ συνολικοῦ εισοδήματος τοῦ φορολογουμένου ἐκπίπτει ἐπίσης ποσὸν δραχμῶν ἑννέα χιλιάδων (9.000) διὰ τὴν σύζυγον καὶ τεσσάρων χιλιάδων (4.000) δι' ἕκαστον συνοικοῦν καὶ βαρύνον τὸν φορολογούμενον πρόσωπον.

Θεωροῦνται ἐκ τῶν συνοικοῦντων ὡς βαρύνοντα τὸν φορολογούμενον πρόσωπα:

α) ἡ σύζυγος, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ὑποχρεοῦται εἰς ἐπίδοσιν χωριστῆς δηλώσεως, συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 6,

β) τὰ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν τέκνων,

γ) τὰ ἀνίκανα πρὸς ἐργασίαν τέκνα καὶ αἱ συνοικοῦσαι ἄγαμοι θυγατέρες ἀνεξαρτήτως ἡλικίας,

δ) οἱ ἀνιόντες ἀμφοτέρων τῶν συζύγων.

Τὰ εἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις β', γ' καὶ δ' ἀναφερόμενα πρόσωπα θεωροῦνται ὅτι βαρύνουσι τὸν φορολογούμενον μόνον ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουσιν ἴδιον εισόδημα ἢ τοῦτο εἶναι κατώτερον τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν ἑξ χιλιάδων (6.000) ἐτησίως.

3. Ἐκ τοῦ συνολικοῦ εισοδήματος τοῦ φορολογουμένου ἐκπίπτουνται ἐπίσης, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις:

α) Τὸ ἐπιδιχαζόμενον καὶ καταβαλλόμενον λόγῳ διατροφῆς ποσὸν εἰς τὴν σύζυγον καὶ εἰς τὰ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἀναγνωρισθέντα ἐξώγαμα τέκνα, φορολογούμενον ὡς ἴδιον εισόδημα αὐτῶν.

β) Τὰ ἔξοδα ἱατρικῆς καὶ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως τοῦ ὑποχρέου, τῆς συζύγου, τῶν ἀνιόντων ἀμφοτέρων τῶν συζύγων καὶ τῶν μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν τέκνων αὐτῶν, ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα ταῦτα συμβιοῦσι καὶ βαρύνουσι τὸν φορολογούμενον. Τὰ ἔξοδα ἱατρικῆς περιθάλψεως δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἀνώτερα τοῦ ποσοῦ τῶν πέντε χιλιάδων (5.000) δραχμῶν ἐτησίως. Ἐξαιρετικῶς ἐκπίπτουνται τὰ ἔξοδα νοσοκομειακῆς περιθάλψεως τῶν ἀγάμων τέκνων ἀνεξαρτήτως τῆς ἡλικίας αὐτῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουσιν ἴδιον εισόδημα καὶ πᾶσιν ἐξ ἀνάγκης νοσήματος, σωματικῆς ἀναπηρίας καὶ πνευματικῆς ἢ σωματικῆς ἀνικανότητος ἐν γένει. Ὡσαύτως ἐκπίπτει, ὑπὸ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω προϋποθέσεις, ἡ δαπάνη διὰ τὴν καθ' οἰονδήποτε τρόπον περιθάλψιν τῶν τυφλῶν, κωφῶν ἢ διανοητικῶς καθυστερημένων τέκνων τοῦ ὑποχρέου, ὡς τοιαύτης δαπάνης νοουμένης καὶ τῆς ἀφορώσης εἰς διδάκτρα ἢ τροφεία, ἅτινα καταβάλλονται διὰ περιθάλψιν αὐτῶν εἰς εἰδικὰς διὰ τὴν πάθυσιν των σχολὰς ἢ θεραπευτήρια.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζονται τὰ δικαιολογητικά, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἐκπτώσεως τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἐδαφίον ἐξόδων, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης διατάξεως.

γ) Τὰ καταβαλλόμενα λόγῳ δωρεᾶς ποσὰ εἰς χρῆμα ἢ εἰς εἶδος ἢ εἰς κινήτὰ ἐν γένει πράγματα εἰς τὸ Δημόσιον, τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τοῦ Κράτους, τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς καὶ τὰ νομίμως ὑφιστάμενα ἢ συνιστάμενα ἡμεδαπὰ νομικὰ πρόσωπα, τὰ ἐπιδιόκοντα φιланθρωπικούς, θρησκευτικούς, ἐθνωφελεῖς, κοινωφελεῖς καὶ εκπαιδευτικούς σκοποὺς, ἐφ' ὅσον τὰ ποσὰ ταῦτα δὲν ἐξεπέσθησαν κατ' ἄλλην τινὰ διάταξιν τοῦ παρόντος.

δ) Αἱ κατὰ νόμον ὑποχρεωτικαὶ εἰσφοραὶ εἰς τὰ ταμεῖα ἀσφαλίσεως τοῦ φορολογουμένου, ἐφ' ὅσον ἀποδεικνύεται ἡ καταβολὴ των.

4. Εάν ο σύζυγος δὲν ἔχῃ ἴδιον εἰσόδημα ἢ τοῦτο εἶναι κατώτερον τοῦ ἀθροίσματος τῶν κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφων 1 καὶ 2 ἀφορολογήτων ποσῶν τοῦ ἰδίου καὶ τῶν συνοικούντων καὶ βαρυνόντων αὐτὸν προσώπων, τὸ ἀφορολόγητον ποσὸν ἢ ἡ προκύπτουσα διαφορά ἐκπίπτει ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τῆς συζύγου.

2. Καταργοῦνται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1968 αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου δευτέρου τοῦ Ν.Δ. 4377/1964, ὡς καὶ πᾶσα ἐτέρα διάταξις δι' ἧς προβλέπεται ἐκπτώσεις ἠδησμένου ἀφορολογήτου ποσοῦ εἰς τινὰς κατηγορίας φορολογουμένων.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

α' Ἄρθρον 9.

1. Τὸ ἀπομένον μετὰ τὰς ἐνεργουμένας ἐκπτώσεις καὶ μειώσεις εἰσόδημα ὑποβάλλεται εἰς φόρον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀκολουθοῦ φορολογικῆς κλίμακος :

Κλιμάκιον εἰσοδήματος	Φορολο- γικὸς συντε- λεστής	Φόρος Κλιμα- κίου	Σύνολον	
			Εἰσοδήματος	Φόρου
5.000	2	100	5.000	100
5.000	3	150	10.000	250
5.000	4	200	15.000	450
5.000	5	250	20.000	700
10.000	6	600	30.000	1.300
10.000	7	700	40.000	2.000
10.000	8	800	50.000	2.800
10.000	10	1.000	60.000	3.800
20.000	12	2.400	80.000	6.200
20.000	14	2.800	100.000	9.000
20.000	16	3.200	120.000	12.200
20.000	18	3.600	140.000	15.800
30.000	20	6.000	170.000	21.800
30.000	22	6.600	200.000	28.400
50.000	25	12.500	250.000	40.900
50.000	28	14.000	300.000	54.900
50.000	31	15.500	350.000	70.400
50.000	34	17.000	400.000	87.400
100.000	37	37.000	500.000	124.400
100.000	40	40.000	600.000	164.400
200.000	43	86.000	800.000	250.400
200.000	46	92.000	1.000.000	342.400
Ὑπερβάλλον	49			

2. Ὅσῳ εἰς τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 1 εἰσόδημα περιλαμβάνεται τοιοῦτον ἐξ οἰκοδομῶν ἢ ἐξ ἐκμισθώσεως γαιῶν ἢ ἐκ κινήτων ἀξιών, πλὴν τῶν μερισμάτων τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, ἢ ἐκ μερισμάτων ἐταιρειῶν περιορισμένης εὐθύνης ἢ ἐκ κερδῶν περικοπῶν ἐταίρων, τὸ εἰσόδημα τοῦτο, μὴ λαμβανόμενον ὑπ' ὅψιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 ἐκπτώσεων, ὑποβάλλεται καὶ εἰς συμπληρωματικὸν ἀναλογικὸν φόρον, ὀριζόμενον εἰς τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30)ο.

Τὸ ποσὸν τοῦ συμπληρωματικοῦ φόρου δὲν δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ φόρου τοῦ ἀναλογούντος ἐπὶ τοῦ ὁλικοῦ φορολογητέου εἰσοδήματος, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κλίμακος τῆς προηγούμενης παραγράφου.

Δὲν ἐπιβάλλεται συμπληρωματικὸς φόρος ἐπὶ τοῦ ἀπαλλασσομένου κατὰ τὴν περίπτωσιν Α. τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 εἰσοδήματος ἐξ ἰδιοκατοικίας οἰκοδομησῆς.

Ἄρθρον 7.

1. Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκ. λούθως :

α' Ἄρθρον 11.

1. Πᾶν φυσικὸν πρόσωπον, ὑποκείμενον εἰς φόρον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ὑποχρεοῦται εἰς ὑποβολὴν δηλώσεως ἐφ' ὅσον μετὰ τὰς νομίμους ἐκπτώσεις ἀπομένει φορολογητέον εἰσόδημα. Ὁμοίως, ὑφίσταται ὑποχρέωσις ὑποβολῆς δηλώσεως καὶ ἂν δὲν ἀπομένῃ εἰσόδημα, ὡς εἰς τὸ συνολικὸν εἰσόδημα τοῦ φορολογημένου περιλαμβάνεται καὶ ζημία ἐξ ἐμπειρικής ἐπιχειρήσεως ἢ γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως τὴν ὁποῖαν δικαιούται οὗτος κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 νὰ συμψηφίσῃ πρὸς τὰ εἰσόδημα τῶν ἐπομένων ἐτῶν. Παράλειψις τοῦ ὑποχρέου ὅπως ἐπιδώσῃ τὴν ἀναγράφουσαν τὴν ζημίαν τοῦ δήλωσιν στρεφεί τοῦτον τοῦ δικαιώματος συμψηφισμοῦ τῆς ζημίας ταύτης.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 3, ὑπόχρεοι εἰς δήλωσιν τυγχάνουσιν ἀλληλεγγύως μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ ὀριζομένων προσώπων οἱ ἐν Ἑλλάδι ἀντιπρόσωποι ἢ πράκτορες τούτων.

Ἀνεξαρτήτως ἐὰν ὑπέχων ἢ ὄχι ὑποχρέωσιν πρὸς καταβολὴν φόρου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου, ὑποχρεοῦται εἰς ὑποβολὴν δηλώσεως περὶ τῶν εἰσοδημάτων τῶν :

α) οἱ ἔχοντες εἰς τὴν κυριότητά των ἢ κατ' οἰονδήποτε τρόπον διατηροῦντες ἐπιβατηγὸν αὐτοκίνητον ἰδιωτικῆς χρήσεως ἢ ἡμιφρετηγὸν τοιοῦτον ἢ κότερον ἢ θαλαμηγὸν ἢ ἄκατον, ὡς καὶ οἱ ἔχοντες εἰς τὴν διάθεσίν των διὰ τὰς ἀτομικὰς ἢ οἰκογενειακὰς τῶν ἀνάγκας τοιαῦτα μεταφορικὰ μέσα ἀνήκοντα εἴτε εἰς τὴν σύζυγόν των, εἴτε εἰς τὰ ἀχειράφετα τέκνα των, εἴτε εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις εἰς τὰς ὁποίας οὗτοι μετέχουσιν ἢ τυγχάνουσι σύμβουλοι, διοικηταὶ ἢ διευθυνταί,

β) οἱ καταβάλλοντες ἐτησίως μίσθωμα κατοικίας ἀνώτερον τῶν εἴκοσι τεσσάρων χιλιάδων (24.000) δραχμῶν, δηλοῦντες συγχρόνως καὶ τὴν προέλευσιν τοῦ εἰσοδήματος, ὡς καὶ οἱ ἰδιοκατοικούντες εἰς οἰκ. δομὴν τῆς ὁποίας τὸ ἐτήσιον τεκμαρτὸν μίσθωμα ὑπερβαίνει τὰς 24.000 δραχμὰς,

γ) οἱ ἀγοράσαντες ἢ ἀνεγείραντες ἀκίνητον ἀξίας μεγαλύτερας τῶν τριακοσίων χιλιάδων (300.000) δραχμῶν κατὰ τὸ ἀμέσως προηγούμενον οἰκονομικὸν ἔτος, δηλοῦντες συγχρόνως καὶ τὴν προέλευσιν τοῦ εἰσοδήματος,

δ) οἱ διατηροῦντες εἰς τὴν προσωπικὴν ὑπηρεσίαν των πλείονα τοῦ ἐνὸς πρόσωπα ὡς ἑμμισθον προσωπικόν,

ε) πᾶς ὅστις ἤθελε κληθῇ ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τῇ συγκαταθέσει τοῦ ἀρμυδίου οἰκονομικοῦ ἐπιθεωρητοῦ, ὅπως ὑποβάλῃ δήλωσιν ἀνεξαρτήτως τοῦ ὕψους τοῦ εἰσοδήματος αὐτοῦ.

Ὁ ἀρνούμενος νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1, πλὴν τῶν λοιπῶν συνεπειῶν, ὑπέκειται καὶ εἰς χρηματικὸν πρόστιμον, ἀπὸ 1.000 μέχρι 50.000 δραχμῶν.

Τὸ πρόστιμον τοῦτο ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, εἶναι ἀνεξάρτητον τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 67 ἐπιβαλλομένου προσθέτου φόρου.

2. Προκειμένου περὶ ἐγγράμων, δι' οὗς συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6, ὑπόχρεως εἰς ἐπίδοσιν δηλώσεως τυγχάνει ὁ σύζυγος καὶ διὰ τὰ εἰσόδημα τῆς συζύγου του.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 6, διὰ τὰ εἰσόδημα τῶν ἀνηλίκων τέκνων ὑπόχρεως εἰς ὑποβολὴν δηλώσεως τυγχάνει ὁ πατὴρ ἢ τοῦτο μὴ ὑπάρχοντος ἢ ἀπολέσαντος τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν ἢ μήτηρ.

3. Εἰδικῶς ὑπόχρεως εἰς δήλωσιν, ἐπὶ τῶν κατωτέρω περιπτώσεων, τυγχάνει :

α) ἐπὶ σχολαστικῆς κληρονομίας ἢ ἐπιδικίας ἢ μεσεγγυήσεως, κατὰ περίπτωσιν, ὁ κηδεμὼν ἢ ὁ προσωρινὸς διαχειριστής ἢ ὁ μεσεγγυούχος.

β) ἐπὶ ἀνηλίκων ἢ δικαστικῶς ἢ νομίμως ἀπηγορευμένων ἢ ἀσώτων, κατὰ περίπτωσιν, ὁ ἐπίτροπος ἢ ὁ κηδεμὼν ἢ ὁ ἀντιλήπτωρ,

γ) ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ φορολογουμένου, οἱ κληρονομοὶ αὐτοῦ διὰ τὸ σύνολον τοῦ εἰσοδήματος τούτου».

2. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν. Δ. 3323) 1955 προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον, ἔχον οὕτω:

«Εἰσόδημα ἐξ οἰκοδομῶν εἶναι καὶ τὸ ἀντάλλαγμα παραχωρήσεως χώρου διὰ τὴν τοποθέτησιν φωτεινῶν ἐπιγραφῶν καὶ παντὸς εἶδους διαφημίσεων».

3. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. Δ. 3323) 55 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Τὸ εἰσόδημα τῶν γηπέδων, ἰδίᾳ ὁσάκις χρησιμοποιοῦνται ταῦτα ὡς ἀποθήκη, ἐργοστάσια ἢ ἐργαστήρια ἢ χώροι σταθμεύσεως αὐτοκινήτων ἢ ὡς περιχαλὶ θερινῶν θαυμάτων, καφενείων, γυμναστηρίων καὶ ἐν γένει διὰ πᾶσαν ἄλλην χρήσιν, λογίζεται ὡς εἰσόδημα ἐξ οἰκοδομῶν».

4. Μετὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς περιπτώσεως α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Ν. Δ. 3323) 1955 προστίθεται νέον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον πάγιον ποσοστὸν ἐξ εἰκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (250)ο) περιορίζεται εἰς δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (100)ο) ἐπὶ ἐκμισθουμένων ἢ ἰδιοχρησιμοποιουμένων καταστημάτων, γραφείων καὶ ἀποθηκῶν».

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 31 τοῦ Ν. Δ. 3323) 55, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Ἄρθρον 31.

Ἔννοια καὶ κτήσεις τοῦ εἰσοδήματος.

1. Εἰσόδημα ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων εἶναι τὸ κέρδος τὸ κτώμενον ἐκ μίᾳς ἢ πλείονων ἀτομικῶν ἢ εταιρικῶν ἐπιχειρήσεων ἐμπορικῶν, βιομηχανικῶν ἢ βιοτεχνικῶν ἢ ἐκ τῆς ἀκινήσεως οἰουδήποτε κερδοσκοπικοῦ ἐπαγγέλματος μὴ εἰδικῶς ὑπαγομένου εἰς τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 45 ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα. Ἐπιχείρησιν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἀποτελεῖ καὶ μεμονωμένη ἢ συμπτωματικὴ πρᾶξις, ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ἐπιτευξὶν κέρδους.

Ἰσαύτως εἰσόδημα τῆς πηγῆς ταύτης εἶναι τὸ κέρδος τὸ κτώμενον ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως πλοίων ὑπὸ ξένην σημαίαν, ὡς καὶ τὸ κέρδος τὸ κτώμενον ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως πλοίων ὑπὸ ἐλληνικὴν σημαίαν ἀντικόντων εἰς τρίτους.

2. Θεωρεῖται ὡς εἰσόδημα ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων:

α) τὸ κέρδος ἐκ τῆς ἀσκήσεως ἐπιχειρήσεως ἀγοραπωλησίας ἀκινήτων ἐν γένει, πλὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 36α ἐπιχειρήσεων φορολογουμένων κατ' εἰδικὸν τρόπον. Ἐπιχείρησιν ἀποτελεῖ καὶ μεμονωμένη ἢ σμυτωματικὴ πρᾶξις ἀγοραπωλησίας ἀκινήτου ἰδιαίτερος μεγάλης ἀξίας.

β) ἡ ὠφέλεια ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως πωλήσεως οἰκοπέδων ἢ ἀγροτεμαχίων προσερχομένων ἐκ κατατμηθεισῶν ἢ ρυμοτομηθεισῶν ἐδαφικῶν ἐκτάσεων τοῦ πωλοῦντος, κειμένων ἐντὸς ἢ ἐκτὸς σχεδίου πόλεως, Δήμου ἢ Κοινότητος. Ὡς ὠφέλεια θεωρεῖται ἡ ἐπὶ πλέον διαφορά μεταξὺ τῆς ἀγοραίας ἀξίας τῆς πωληθείσης ἐκτάσεως καὶ τῆς ἀξίας αὐτῆς πρὸ τῆς κατατμήσεως ἢ ρυμοτομήσεως, μειωμένη κατὰ τὰς ἐν ἄρθρῳ 36 γ γενόμενας δαπάνας, αἵτινες βαρύνουν τὸν πωλητὴν,

γ) τὰ ὑπὸ μορφήν μερίσματος ἢ ἀμοιβῆς ὑπὸ τῶν κατὰ τὸν νόμον 602 συνεστημένων συνεταιρισμῶν καταβαλλόμενα ποσὰ εἰς τὰ μέλη των,

δ) τὰ κέρδη ἐκ παρεπομένων ἐργασιῶν ἐνεργουμένων ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως παραλλήλως πρὸς τὸν κύριον σκοπὸν αὐτῆς.

3. Τὰ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον εἰσοδήματα καὶ κέρδη τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν λειτουργουσῶν ὑπὸ μορφήν ὁμορρυθμίου, ἐτερορρυθμίου καὶ περιορισμένης εὐθύνης εταιρίας, ὡς καὶ συνεταιρισμῶν, θεωροῦνται κτηθέντα:

α) ἐπὶ ὁμορρυθμίου καὶ ἐτερορρυθμίου εταιρίας, ὡς καὶ ἐπὶ εταιρίας περιορισμένης εὐθύνης, ὑπὸ ἐνὸς ἐκάστου τῶν ἐταίρων, διὰ τὸ ἀναλογεῖν ποσοστὸν κερδῶν ἐκ τῆς συμμετοχῆς του εἰς τὴν εταιρίαν.

β) ἐπὶ συμμετοχῆς (ἀφανοῦς) εταιρίας, ὑπὸ τοῦ ἐμφανοῦς ἐταίρου διὰ τὸ σύνολον τῶν κερδῶν τῆς εταιρίας,

γ) ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν νόμον 602 συνεταιρισμῶν, ὑπὸ ἐνὸς ἐκάστου συνεταιρίου διὰ τὸ καταβληθέν εἰς αὐτὸν μέρος ἢ ἀμοιβήν.

Πρὸς ἀπόδειξιν ὑπάρξεως τῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω περίπτωσιν α' ἐταιρικῶν ἀπαιτεῖται ἔγκυρον συστατικὸν ἔγγραφο καὶ δημοσίευσίς τούτου κατὰ τοὺς ὁρίσμους τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου. Ἀντέγγραφο περὶ εἰκονικότητος τῆς εταιρίας ἢ τῶν ὄρων ἐν γένει τοῦ εταιρικοῦ, δὲν ἀναγνωρίζεται ὡς ἀποδεικτικὸν στοιχεῖον εἰς τὰς μεταξὺ τῶν συμβληθέντων σχέσεις.

4. Ὅσάκις συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 33, ὡς εἰσόδημα λαμβάνεται:

α) προκειμένου περὶ διαχειριστικῆς περιόδου ἐλάττωτος τοῦ δωδεκαμήνου, τὸ ἐντὸς αὐτῆς προκύψαν κέρδος,

β) προκειμένου περὶ διαχειριστικῆς περιόδου μείζονος τοῦ δωδεκαμήνου τὸ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς περιόδου μέχρι τῆς ἡμέρας ἐνάρξεως τοῦ ὑπολειπομένου δωδεκαμήνου τμήματος αὐτῆς προκύψαν κέρδος, ὑπολογιζόμενον κατὰ προσέγγισιν. Τὸ εἰσόδημα τοῦτο ἐκπίπτει ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τῆς μείζονος διαχειριστικῆς περιόδου, τὸ δὲ ὑπόλοιπον, ἀποτελοῦν εἰσόδημα τοῦ δωδεκαμήνου τμήματος τῆς περιόδου, φορολογεῖται κατὰ τὸ ἐπόμενον οἰκονομικὸν ἔτος.

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. Δ. 3323) 55, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Ἄρθρον 32.

Εἰσοδήματα εἰδικῶν περιπτώσεων. Αὐτόματος ὑπερτίμησις κεφαλαίου.

1. Ὡς εἰσόδημα ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων θεωρεῖται καὶ πᾶν κέρδος ἢ ὠφέλεια προσερχομένη:

α) Ἐξ ἐκχωρήσεως παντὸς ἐν γένει δικαιώματος συναφούς πρὸς τὴν ἀσκήσιν τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ τοῦ ἐπαγγέλματος, οἷον δικαιώματος μισθώσεως ἢ ὑπομισθώσεως ἢ προνομίου ἢ διπλώματος εὐρεσιτεχνίας καὶ παρομοίων δικαιωμάτων.

Πρὸς ἐκχώρησιν ἐξομοιοῦται καὶ ἡ παραιτήσις ἐκ μισθωτικῶν δικαιωμάτων.

β) Ἐξ ἐκχωρήσεως ὀλοκληροῦ ἐπιχειρήσεως ἢ αὐλῶν στοιχείων ταύτης λόγω τῆς καλῆς πορείας τῆς ἐπιχειρήσεως (ἀέρας, ἐπώνυμια, σήμα, προνόμια κλπ.).

γ) Ἐξ ἐκχωρήσεως τοῦ δικαιώματος ἐκμεταλλεύσεως μεταλλείου.

Ἡ κατὰ τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις α', β' καὶ γ' ὠφέλεια ἢ κέρδος φορολογεῖται αὐτοτελῶς ἐπὶ συντελεστῇ τριάνοντα τοῖς ἑκατὸν (300)ο), ὑποβαλλομένης σχετικῆς δηλώσεως ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τοῦ χρόνου ἐκχωρήσεως τοῦ δικαιώματος ἢ τῆς ἐπιχειρήσεως.

2. Θεωρεῖται ὡς εἰσόδημα ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἡ πραγματοποιηθεῖσα αὐτόματος ὑπερτίμησις τοῦ ἐν τῇ ἐπιχειρήσει χρησιμοποιουμένου παγίου κεφαλαίου, ὡς καὶ ἡ μὴ πραγματοποιηθεῖσα τοιαύτη ἐφ' ὅσον περιελήφθη ἐν τῇ ἀπογραφῇ, ἐξαίρεσει τῆς ἐξ ἀκινήτων καὶ πλοίων προκύψεως».

Ἄρθρον 10.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 33 τοῦ Ν. Δ. 3323) 1955 προστίθεται νέα παράγραφος 4, ἔχουσα οὕτω:

«4. Αἱ ἐμπορικαὶ καὶ βιομηχανικαὶ ἐπιχειρήσεις, αἱ τηροῦσαι βιβλία κατὰ τὴν διπλογραφικὴν μέθοδον ὑποχρεοῦνται ὅπως κλειώσι διαχειρίσιν (ισολογισμὸν) τὴν 30ὴν Ἰουνίου ἢ τὴν 31ὴν Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους. Ἡ παρούσα διάταξις ἐφαρμόζεται: καὶ ἐπὶ τῶν νομικῶν προσώπων περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Δ. 3843) 1958».

2. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ Ν. Δ. 3323) 1955, ὡς αὕτη προστίθεται διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἡ πρώτη διαχειριστικὴ περίοδος ἐλάττων ἢ μείζων τοῦ δωδεκαμήνου, ἥτις ἦθελε κλεισθῇ μετὰ τὴν ἰσχύιν τοῦ παρόντος, ἐξομοιοῦται πρὸς διαχειριστικὴν περίοδον ἐνάρξεως ὑπὸ τῶν μὴ ἀκο-

λουθούντων ήδη διαχειριστικήν περίοδον λήγουσαν τήν 30ήν Ιουνίου ή τήν 31ην Δεκεμβρίου. Είς τήν περίπτωσιν ταύτην έχουσιν εφαρμογήν αί διατάξεις τής παραγράφου 4 του άρθρου 31 του Ν.Δ. 3323/1955.

3. Αί διατάξεις του άρθρου 8 του Ν.Δ. 3516/1956 και αί βάσει τούτων εκδοθείσαι υπουργικαί αποφάσεις, καταργούνται από του οικονομικῷ ἔτους 1968.

Ἄρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 33α του Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο προστετέθη διὰ τοῦ ἄρθρου 5 παραγράφος 3 του Ν.Δ. 4444/64, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 33α.

Προσδιορισμός τοῦ καθαροῦ κέρδους τῶν ἐπιχειρήσεων.

1. Ὁ προσδιορισμός τοῦ καθαροῦ κέρδους τῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐνεργεῖται κατὰ τὰς ἐπομένους διακρίσεις:

α) ἐπὶ ἐπιχειρήσεων αἰτίνες τηροῦσι εἰλικρινῇ βιβλία καὶ στοιχεῖα τρίτης κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων, ὁ προσδιορισμός τοῦ καθαροῦ κέρδους, ἐνεργεῖται λογιστικῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν βιβλίων τούτων, δι' ἐκπτώσεως ἐκ τῶν ἀκαθάριστων ἐσόδων τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 35 δαπανῶν,

β) ἐπὶ ἐπιχειρήσεων τηρουσῶν εἰλικρινῇ βιβλία καὶ στοιχεῖα δευτέρας κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων, ὁ προσδιορισμός τοῦ καθαροῦ κέρδους ἐνεργεῖται ἐξωλογιστικῶς κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 36 ὀριζόμενα,

γ) ἐπὶ ἐπιχειρήσεων παροχῆς ὑπηρεσιῶν τηρουσῶν εἰλικρινῇ βιβλία καὶ στοιχεῖα δευτέρας κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων, στερουμένων δὲ ἀξιολόγων ἀποθεμάτων ἀγαθῶν, κατὰ τὸ κλείσιμον τῆς διαχειριστικῆς περιόδου, ὁ προσδιορισμός τοῦ καθαροῦ κέρδους, ἐνεργεῖται δι' ἐκπτώσεως ἐκ τῶν ἀκαθάριστων ἐσόδων τῶν ἐν ἄρθρῳ 35 δαπανῶν,

δ) ἐπὶ ἐπιχειρήσεων τηρουσῶν εἰλικρινῇ βιβλία καὶ στοιχεῖα πρώτης κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων, ὁ προσδιορισμός τοῦ καθαροῦ κέρδους, ἐνεργεῖται ἐξωλογιστικῶς, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 36 ὀριζόμενα,

ε) ἐπὶ τῶν οἰκιοθελῶς τηρούντων βιβλία καὶ στοιχεῖα κατηγορίας ἀνωτέρας ἐκείνης τῆς ὁποίας τυγχάνουσιν ὑπόχρεοι κατὰ τὸν Κώδικα Φορολογικῶν Στοιχείων, ἐφαρμόζονται οἱ κανόνες προσδιορισμοῦ τοῦ καθαροῦ κέρδους, οἱ ἰσχύοντες διὰ τὴν ἀνωτέραν κατηγορίαν,

στ) ἐπὶ ἐπιχειρήσεων αἰτίνες δὲν τηροῦσι παντάπασιν βιβλία καὶ στοιχεῖα τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων ἢ τηροῦσι τοιαῦτα κατωτέρας κατηγορίας τῆς προσκηούσης ἢ τηροῦσι μὲν βιβλία καὶ στοιχεῖα τῆς προσκηούσης κατηγορίας εἶναι ὅμως ταῦτα ἀνελλικρινῇ ἢ ἑλλιπῇ καὶ ἢ τοιαύτη ἑλλειψὶς καθιστᾷ ἀδυνάτους τὰς ἐλεγκτικὰς ἐπαληθεύσεις, ὁ προσδιορισμός τοῦ καθαροῦ κέρδους ἐνεργεῖται ἐξωλογιστικῶς, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 36 ὀριζόμενα.

2. Δὲν θίγεται τὸ κύρος τῶν βιβλίων τῆς ἐπιχειρήσεως, ὅσας αἱ διαπιστώσεις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου περιορίζονται: α) Εἰς παρατυπίας ὀφειλομένας εἰς παραδρομὴν ἢ συγγνωστὴν πλάνην καὶ β) εἰς λάθη ἢ παραλείψεις, ἐφ' ὅσον αὗται δὲν ὀφείλονται εἰς πρόθεσιν τοῦ ὑποχρέου πρὸς ἀπώκρυψιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐπιχειρήσεως του καὶ δὲν ἐπηρεάζουν οὐσιωδῶς τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπιχειρήσεως.

3. Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ καθαροῦ κέρδους τῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων, ἢ ἀποτίμησις τῶν περιουσιακῶν στοιχείων κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τέλους χρήσεως ἐνεργεῖται κατὰ τοὺς κανόνας τοὺς διαγραφομένους ὑπὸ τῶν οἰκείων διατάξεων τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων.

Ἄρθρον 12

Τὸ ἄρθρον 34 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Ἄρθρον 34.

Ἀκαθάριστον εἰσόδημα.

1. Ὡς ἀκαθάριστον εἰσόδημα τῆς ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως, λαμβάνεται τὸ σύνολον τῶν ἀκαθάριστων ἐσόδων ἐκ τῶν πάσης φύσεως συναλλαγῶν αὐτῆς.

Τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα προσδιορίζονται ὡς ἀκολούθως, κατὰ περιπτώσιν:

α) ἐπὶ ἐπιχειρήσεων τηρουσῶν εἰλικρινῇ βιβλία καὶ στοιχεῖα τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων, ἐξ ὧν προκύπτουσι τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα, ὁ προσδιορισμός τῶν ἀκαθάριστων ἐσόδων γίνεται βάσει τῶν βιβλίων τούτων,

β) ἐπὶ ἐπιχειρήσεων τῆς περιπτώσεως στ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 33α, ὁ προσδιορισμός τῶν ἀκαθάριστων ἐσόδων ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπ' αὐτοῦ διατιθεμένων στοιχείων, περὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν συναλλαγῶν τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ τῶν ἐν γένει συνθηκῶν λειτουργίας αὐτῆς. Διὰ τὸν τοιοῦτον προσδιορισμὸν λαμβάνονται ἰδίᾳ ὑπ' ὄψιν αἱ ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως ἐμφανιζόμεναι ἀγοραὶ καὶ πωλήσεις, τὸ ἐμφανιζόμενον μικτὸν κέρδος, ὡς καὶ τὸ μικτὸν κέρδος ἐτέρων ὁμοειδῶν ἐπιχειρήσεων ἐργαζομένων ὑπὸ παρομοίας συνθήκας, τὸ ἀπασχολούμενον προσωπικόν, τὸ ὕψος τῶν ἐπενδεδυμένων κεφαλαίων, ὡς καὶ τῶν ἰδίων κεφαλαίων κινήσεως, τὸ ποσὸν τῶν δανείων καὶ πιστώσεων, ὡς καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων παραγωγῆς καὶ διαθέσεως τῶν ἐμπορευμάτων, τῶν ἐξόδων διαχειρίσεως καὶ πάσης ἐν γένει ἐπαγγελματικῆς δαπάνης.

2. Εἰς ἀπόσας τὰς περιπτώσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἡ κρίσις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῶν ἀκαθάριστων ἐσόδων, δεῖν νὰ μὴ ἀφίσταται τῶν δεδομένων τῆς κοινῆς πείρας.

Ἄρθρον 13.

1. Τὸ ἄρθρον 36 τοῦ Ν. Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Ἄρθρον 36.

Ἐξωλογιστικὸς προσδιορισμός εἰσοδήματος.

1. Ὁ προσδιορισμός τοῦ καθαροῦ κέρδους τῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων, περὶ ὧν ὀρίζουσιν αἱ διατάξεις τῶν περιπτώσεων β', δ' καὶ στ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 33α, ἐνεργεῖται διὰ πολλαπλασιασμοῦ τῶν ἀκαθάριστων ἐσόδων τῆς ἐπιχειρήσεως ἐπὶ εἰδικούς κατὰ γενικὰς κατηγορίας ἐπιχειρήσεων συντελεστὰς καθαροῦ κέρδους.

Εἰς τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα ταῦτα δὲν συμπεριλαμβάνονται τὰ κάτωθι ποσὰ ἐσόδων:

α) οἱ τόκοι ἐκ συναλλακτικῶν πράξεων,

β) ἡ αὐτόματος ὑπερτίμησις κεφαλαίου τῆς ἐπιχειρήσεως,

γ) τὰ εἰσπραχθέντα ποσὰ ἔναντι ἀποσβεσθεῖσων ἐπισφαλῶν ἀπαιτήσεων, γενομένων προηγουμένως δεκτῶν ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ φορολογητέου εἰσοδήματος.

δ) τὰ εἰσπραχθέντα ποσὰ ὡς ἀχρεωστήτως καταβληθέντα διὰ τέλη, εἰσφοράς καὶ φόρους βαρύνοντας τὴν ἐπιχείρησιν, ἐφαρμοζομένης κατ' ἀναλογία τῆς διατάξεως τῆς προηγουμένης περιπτώσεως.

Τὰ ποσὰ τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων α' ἕως δ' προστίθενται εἰς τὸ καθαρὸν κέρδος τῆς ἐπιχειρήσεως τὸ προκύπτον ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ συντελεστοῦ καθαροῦ κέρδους.

2. Οἱ συντελεσταὶ καθαροῦ κέρδους περιλαμβάνονται εἰς εἰδικὸν πῖνακα, ὅστις καταρτίζεται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Δι' ἐκάστην κατηγορίαν ἐπιχειρήσεων ἀναγράφονται ἐν τῷ πῖνακι δύο συντελεσταί, ἥτοι ἐλάχιστος καὶ μέγιστος, ὁ δὲ Οἰκονομικὸς Ἐφορος ὀρίζει κατὰ τὴν κρίσιν του τὸν ἐφαρμοστέον δι' ἐκάστην ἐπιχείρησιν συντελεστὴν ἐπὶ τῶν ἀκαθάριστων ἐσόδων, ἐντὸς τῶν οὕτω προδιαγεγραμμένων ὁρίων.

Ἐν ἡ περιπτώσει ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορος ἐκ τῶν ὑπαρχόντων στοιχείων κρίνει ὅτι τὸ διὰ χρησιμοποίησεως τοῦ μεγίστου συντελεστοῦ προκύπτον κέρδος εἶναι ἑλαττον τοῦ πραγματικοῦ. δύνανται νὰ χρησιμοποίησιν καὶ συντελεστὴν ἀνώτερον τοῦ μεγίστου, ὑπέχων ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ βέρος τῆς ἀποδείξεως. Ὁ οὕτως ἐφαρμοζόμενος συντελεστὴς δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἀνώτερος τοῦ μεγίστου συντελεστοῦ πλέον τοῦ 50ο)ο αὐτοῦ.

Ώσταύτως, εάν εκ των προπομιζομένων υπό του φορολογουμένου στοιχείων, προκύπτει αποδεδειγμένως ότι εξ απροβλέπτων γεγονότων ή ταιούτων ανωτέρας βίας το πραγματικόν κέρδος είναι κατώτερον του εξευρισκομένου δι' εφαρμογής του ελαχίστου συντελεστού, το κέρδος τουτο δύναται να καθορίζηται διά χρήσεως συντελεστού κατωτέρου και του ελαχίστου, ούχι όμως και κατωτέρου του μηδενός».

2. Καταργείται το από 3 'Ιουλίου 1967 Βασ. Διάταγμα (Φ.Ε.Κ. 120)12.7.67) περί παρατάσεως της ισχύος του κατά το άρθρον 36 του Ν.Α. 3323)1955 «περί φορολογίας εισοδήματος», πίνακος συντελεστών καθαρού κέρδους των εμπορικών και βιομηχανικών επιχειρήσεων.

Άρθρον 14.

1. Είς το Ν.Α. 3323)1955 προστίθεται άρθρον 36α, έχον ούτω:

Άρθρον 36α.

Εισόδημα Τεχνικών Επιχειρήσεων.

1. Το καθαρόν κέρδος των επιχειρήσεων των ασχολουμένων εις την πώλησιν άνεγειρομένων οικόδομωv, εξευρίσκεται διά χρήσεως συντελεστού καθαρού κέρδους επί των άκαθαρίστων εσόδων.

Ός άκαθάριστα έσοδα λαμβάνονται :

α) Το τίμημα των πραγματοποιηθεισών πωλήσεων αύτοτελών οικόδομωv, διμερισμάτων πολυκατοικιών, καταστημάτων, γραφείων, αποθηκών και λοιπών χώρων, ως τουτο καθορίζεται εις τα οικεία πωλητήρια συμβόλαια.

β) Η διαφορά μεταξύ του ως άνω φορολογηθέντος τιμήματος και της πραγματικής αξίας του ακινήτου, εξευρισκόμενη κατά τας περί φορολογίας μεταβιβάσεως ακινήτων διατάξεις.

Ός πωλήσεις θεωρούνται και αί άπ' ευθείας υπό του οικόπεδούχου γινόμεναι διά λογαριασμόν του έργοληπτου.

Ο συντελεστής καθαρού κέρδους όρίζεται εις δέκα επί τοίς εκατόν (10ο)ο).

Είς περίπτωσιν, κα' ήν, μεταξύ των ως ανωτέρω όριστικώς καθορισθέντων άκαθαρίστων εσόδων και των δηλωθέντων ταιούτων προκύπτει διαφορά, βεβαιούται ό υπό της παραγράφου 2 του άρθρου 67 πρόσθετος φόρος.

2. Το καθαρόν κέρδος των επιχειρήσεων, των έργολάβων και υπεργολάβων, των ασχολουμένων εις την έργοληπτικήν κατασκευήν δημοσίων ή ιδιωτικών τεχνικών έργων έν γένει, εξευρίσκεται διά χρήσεως συντελεστού καθαρού κέρδους επί των άκαθαρίστων εσόδων, ως άκολουθως:

α) Προκειμένου περί επιχειρήσεων ασχολουμένων εις την έργοληπτικήν κατασκευήν τεχνικών έργων του Δημοσίου, Δήμων και Κοινοτήτων, δημοσίων επιχειρήσεων ή εκμεταλλεύσεων, οργανισμών ή επιχειρήσεων κοινής ωφελείας και νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου έν γένει, ως άκαθάριστα έσοδα λαμβάνονται τα πιστοποιούμενα έργολαβικά άνταλλάγματα διά των οικείων λογαριασμών, τα άντιστοιχούντα εις εκτελεσθείσας εργασίας έντός της χρήσεως.

β) Προκειμένου περί επιχειρήσεων ασχολουμένων εις την έργοληπτικήν κατασκευήν ιδιωτικών τεχνικών έργων ή οικοδομών, ως άκαθάριστον έσοδον λαμβάνεται ή αξία του εκτελεσθέντος έργου έντός της χρήσεως.

γ) Προκειμένου περί εκτελέσεως έργου άνευ χρησιμοποίησεως ιδίων υλικών, ως άκαθάριστον έσοδον λαμβάνεται ή αξία του έντός της χρήσεως εκτελεσθέντος έργου άνευ της αξίας των υλικών.

Ο συντελεστής καθαρού κέρδους όρίζεται άντιστοιχώς ως εξής :

α) εις 7ο)ο επί δημοσίων τεχνικών έργων,

β) εις 9ο)ο επί ιδιωτικών τεχνικών έργων,

γ) εις 20ο)ο επί των έργων της ανωτέρω γ' περιπτώσεως.

3. Αί διατάξεις του παρόντος άρθρου, εφαρμόζονται και επί των νομικών προσώπων περί των ή παράγραφος 1 του άρθρου 3 του Ν. Α. 3843)1958, ασχολουμένων με οικονομικάς και έργοληπτικάς εργασίας».

2. Από της ισχύος των διατάξεων του παρόντος άρθρου καταργούνται αί διατάξεις των άρθρων 6 και 7 του Ν. Α. 4444)64, ως και αί τροποποιητικαί τούτων διατάξεις των Ν. Α. 4486)1965 και Ν. Α. 4535)1966 και πάσα άλλη διάταξις αντικειμένη εις τον παρόντα νόμον.

Άρθρον 15.

1. Το έδαφιοv ε' της παραγράφου 3 του άρθρου 40 του Ν.Α. 3323)55, ως τουτο έτροποποιήθη μεταγενεστέρως, αντικαθίσταται ως άκολουθως:

«ε'. Εκ των κυρίων αποδοχών των δημοσιογράφων ήμερησίων πολιτικών, οικονομικών και άθλητικών εφημερίδων, των κτωμένων αποκλειστικώς εκ της άσκήσεως του δημοσιογραφικού τωv επαγγέλματος, ποσοστόν είκοσι πέντε τοίς εκατόν (25ο)ο) και μέχρι ποσού δραχμών πενήτηκοντα χιλιάδων (50.000), πρὸς κάλυψιν των έξόδων κινήσεως του δικαιούχου».

2. Το έδαφιοv στ' της παραγράφου 3 του άρθρου 40 του Ν. Α. 3323)1955 καταργείται από του οικονομικού έτους 1968.

3. Το έδαφιοv ζ' της παραγράφου 3 του άρθρου 40 του Ν. Α. 3323)1955, ως τουτο έτροποποιήθη μεταγενεστέρως, αντικαθίσταται ως κάτωθι και αριθμείται ως έδαφιοv στ' :

«στ'. Εκ των αποδοχών των ήθοποιών, μουσικοσυνθετών, καλλιτεχνών των κέντρων διασκεδάσεως, ως και εκτελεστών μουσικών, ποσοστόν είκοσι πέντε τοίς εκατόν (25ο)ο) και μέχρι ποσού δραχμών πενήτηκοντα χιλιάδων (50.000), πρὸς κάλυψιν επαγγελματικών δαπανών».

Άρθρον 16.

1. Το άρθρον 44 του Ν.Α. 3323)1955, ως τουτο έτροποποιήθη μεταγενεστέρως, αντικαθίσταται ως άκολουθως:

Άρθρον 44.

Καταβολή παρακρατηθέντος φόρου.

1. Οί κατά το προηγούμενον άρθρον ένεργούντες παρακράτησιν φόρου ύποχρεούνται όπως έντός του πρώτου δεκαπενθήμερου των μηνών 'Απριλίου, 'Ιουλίου, 'Οκτωβρίου και 'Ιανουαρίου έκάστου έτους επιδίδωσιν εις τόν Οικονομικόν 'Εφορον της περιφέρειας, έν ή έγένητο ή καταβολή των άμοιβών, προσωρινήν δήλωσιν περί του παρακρατηθέντος κατά το προηγούμενον ήμερολογιακόν τρίμηνον φόρου και καταβάλλωσι το ποσόν τούτου εις το Δημίσιον Ταμείοv.

Έν περιπτώσει θανάτου του ένεργήσαντος την παρακράτησιν του φόρου, ύπόχρεοι εις δήλωσιν και καταβολήν του φόρου τυγχάνουσιν οί κληρονόμοι αυτού και έκαστος αναλόγως της περιελούσης αὐτῷ κληρονομικῆς μερίδος.

2. Πλήν των κατά την προηγούμενην παράγραφον προσωρινών δηλώσεων, οί ένεργούντες παρακράτησιν φόρου ύποχρεούνται, όπως κατά μήνα Φεβρουάριον έκάστου έτους, επιδίδωσιν εις τόν άρμόδιον Οικονομικόν 'Εφορον όριστικήν δήλωσιν, περιλαμβάνουσαν το όνοματεπώνυμον και την διεύθυνσιν της κατοικίας έκάστου μισθωτοῦ, το ποσόν των άμοιβών, τόν αναλογούντα επ' αὐτῶν φόρον, τόν παρακρατηθέντα παρ' έκάστου μισθωτοῦ φόρον, ως και το άπομένον πρὸς καταβολήν ύπολοιπον φόρουv.

2. Αί διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται επί των από 1ης 'Ιανουαρίου 1968 και έφεξής παρακρατουμένων φόρων.

Άρθρον 17.

Το άρθρον 45 του Ν.Α. 3323)1955, ως τουτο έτροποποιήθη μεταγενεστέρως, αντικαθίσταται ως άκολουθως :

Άρθρον 45.

Εισόδημα και κτήσις αυτού.

1. Εισόδημα εξ ύπηρεσιών έλευθερίων επαγγελματιών είναι αί άμοιβαί εκ της άσκήσεως του έλευθερίου επαγγέλματος του ιατροῦ ή όδοντιάτρου ή κτηνιάτρου ή φυσιοθεραπευτοῦ ή μαίρας, δικηγόρου, δικολάβου, συμβολαιογράφου, άμισθου ύποθηκοφύλακος και δικαστικού κλητῆρος, αρχιτέκτονος, μηχαν-

νικισί, τοπογράφου, χημικού, σχεδιαστού, συγγραφέως, διεργη-
νέως, καλλιτέχνητος ή διδασκάλου, καλλιτέχνητος γλύπτου ή ζω-
γράφου ή μουσικού ή μουσικοσυνθέτου, δικαστηρίου, ιδιοκτήτου
ή διευθυντού φορολογικού ή λογιστικού γραφείου, ξεναγού και
έμπειρογνώμονος.

Διά Β. Διαταγμάτων, εκδιδόμενων προτάσει του επί των
Οικονομικών Υπουργού δύναται να κατατάσσονται εις την
κατηγορίαν των έλευθερίων επαγγελματιών και έτερα, ως εκ
της φύσεως των. έλευθερία επαγγέλματα.

2. Είς τήν εισόδημα εξ ύπηρεσιών έλευθερίων επαγγέλματος
περιλαμβάνεται και πάσα άμοιβή καταβαλλομένη:

α) εις πραγματογνώμονας, δικηγόρους, εκκαθαριστάς εν
γένει, έλεγκτάς άνωνύμων εταιριών, εκτελεστάς δικηγών,
εκκαθαριστάς κληρονομιών και κηδεμόνας σχολαζούσης κλη-
ρονιμίας,

β) εις συγγραφείς και μουσικοσυνθέτας εκ συγγραφικών
εν γένει δικαιωμάτων,

γ) εις αντιπροσώπους επαγγελματικών οργανώσεων και
ιδιώτας διά την συμμετοχήν των εις πάσης φύσεως Επιτρο-
πές ή Συμβούλια, υπό του Δημοσίου, νομικών προσώπων δημο-
σίου ή ιδιωτικού δικαίου, समाτείων, ιδρυμάτων, συνεταιρισμών
και οργανισμών εν γένει.

3. 'Ως εισόδημα εξ ύπηρεσιών έλευθερίων επαγγέλματος
λογίζεται και πάλιν εισόδημα μη δυνάμενον να υπαχθή εις τινα
των περιπτώσεων Α έως Ζ της παραγράφου 2 του άρθρου 2.

4. Έκ του εισοδήματος των συγγραφέων, μουσικοσυνθετών,
θεατρικών συγγραφέων, καλλιτεχνών γλυπτών και ζωγράφων,
ως και εκ των συγγραφικών εν γένει δικαιωμάτων, εκπίπτει
ποσοστόν είκοσι πέντε τοίς εκατόν (25%) και μέχρι ποσού
δραχμών πενήντα χιλιάδων (50.000), πρὸς κάλυψιν δα-
πανών του δικαιούχου.

5. 'Ως χρόνος κτήσεως τού εισοδήματος εξ ύπηρεσιών έλευ-
θερίων επαγγέλματος θεωρείται ο χρόνος καθ' όν ο δικαιού-
χος εισέπραξε τούτο. 'Ως εισπράξεις διά την επίδοσιν και
διά την παρακράτησιν του φόρου θεωρείται και ή πίστωση τού
δικαιούχου εις τὰ βιβλία του καταβάλλοντος την άμοιβήν μετά
προηγούμενην επί αποδείξει άναγγελίαν εις τόν δικαιούχον.

Εισόδημα εξ ύπηρεσιών έλευθερίων επαγγέλματος αντι-
προσωπεύον έργασια δύο ή πλείονων ετών και καταβαλλόμενον
εκ των ύστέρων-κατανέμεται ίσομερῶς πρὸς φορολογίαν: α)
εις τὸ έτος της εισπράξεως και τὸ άμέσως προηγούμενον
τούτου εις περιπτώσιν έργασίας δύο ετών, β) εις τὸ έτος της
εισπράξεως και τὰ άμέσως προηγούμενα τούτου δύο έτη εις
περίπτωσιν έργασίας τριών ή πλείονων ετών».

Άρθρον 18.

1. Τὰ άρθρα 46 και 47 του Ν.Α. 3323)1955, ως ταύτα
έτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, αντικαθίστανται ως εξής:

Άρθρον 46.

Άκαθάριστον και καθαρόν εισόδημα.

1. 'Ως άκαθάριστον εισόδημα εξ ύπηρεσιών έλευθερίων
επαγγέλματος λαμβάνεται τὸ σύνολον των εισπραττομένων
άμοιβών εκ της άσκήσεως του έλευθερίου επαγγέλματος, ως
τούτο πρὸς τὸν εκ των ειλικρινῶς τηρουμένων βιβλίων του
φορολογούμενου.

2. Πρὸς εξεύρεσιν του καθαρού εισοδήματος εκπίπτει
του άκαθάρτου τοιούτου πᾶσα αποδεδειγμένως καταβληθεῖσα
επαγγελματική δαπάνη, βαρύνουσα τὸ εισόδημα τούτο, ως και
αἱ κατὰ νόμον αναλογούσαι αποσβέσεις, εφ' όσον τὰ πάγια
στοιχεία εις αὐτὰ αναφέρονται έχουσι καταχωρηθῇ εις θεω-
ρημένον υπό του Οικονομικού Έφόρου βιβλίον. Επίσης εκπί-
πτονται και αἱ πράγματι πιστωθείσαι άπαιτήσεις εφ' όσιν εἴχον
αχθῇ αὐτὰ ως έσοδον εις τὰ βιβλία του φορολογούμενου και
έξηγηθῇ οὕτως πάντα τὰ νόμιμα μέσα διεκδικήσεως, δὲν
υπάρχει δὲ πιθανότης εισπράξεως των άπαιτήσεων».

Άρθρον 47.

Τεκμαρτός προσδιορισμός του εισοδήματος.

1. 'Οσάνεις δὲν τηρῶνται υπό του υποχρέου τὰ κατὰ τὸν
Κώδικα Φορολογικῶν Στοιχείων βιβλία και στοιχεία ή τὰ

τηρούμενα τοιαύτα εἶναι άνειλικρινῆ, τὸ άκαθάριστον και
καθαρόν εισόδημα εξεύρισκονται τεκμαρτῶς. Πρὸς τούτο
λαμβάνονται υπ' όψιν ο χρόνος και τρόπος άσκήσεως του
επαγγέλματος, ο τόπος άσκήσεως αὐτοῦ, ή ειδικότης, ο έπι-
στημονικός τίτλος, ο κύκλος των έργων, τὸ ύψος της
εισπραττομένης κατὰ περιπτώσιν άμοιβῆς, τὸ άπασχολούμε-
νον προσωπικόν, τὰ διατιθέμενα μέσα, ή πελατεία, τὸ ύψος
των επαγγελματικῶν δαπανών, ως και πᾶν εν γένει στοι-
χείον προσδιοριστικόν της επαγγελματικῆς δραστηριότητος
και αποδόσεως.

Η διάταξις της παραγράφου 2 του άρθρου 33α έχει και
εν προκειμένῳ εφαρμογήν.

2. 'Ο τεκμαρτός προσδιορισμός του εισοδήματος δύναται
να γίνη και βάσει των άκαθάρτων άμοιβών, πολλαπλασια-
ζόμενων επί ειδικούς κατὰ κατηγορίας συντελεστάς καθαρῶν
άμοιβών. Οἱ συντελεσταὶ οὗτοι περιλαμβάνονται εις ειδικόν
πίνακα καταρτιζόμενον δι' αποφάσεως του Υπουργού των Οί-
κονομικῶν δημοσιευομένης διά της Έφημερίδος της Κυβερνή-
σεως και ισχύουσι διά τρία οικονομικά έτη. Οἱ συντελεσταὶ
οὗτοι δύνανται ν' άνανθεωρῶνται και πρὸ της λήξεως της
τριετίας.

Αἱ διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 36, αἱ άν-
φερόμεναι εις τούς συντελεστάς καθαροῦ κέρδους ισχύουσι
κατ' αναλογίαν και εν προκειμένῳ.

Ειδικῶς προκειμένου περὶ άμοιβών άρχιτεκτόνων και μη-
χανικῶν διά την σύνταξιν μελετῶν και σχεδίων οικοδομικῶν
έργων και τήν επίβλεψιν της εκτελέσεως αὐτῶν, ως και
τήν ενέργειαν πραγματογνωμοσυών, εν σχέσει πρὸς τὰ έρ-
γα ταύτα τὸ καθαρόν εισόδημα εξεύρισκεται βάσει συντελε-
στοῦ υπολογιζόμενου: α) επί της συμβατικῆς άμοιβῆς, προκει-
μένου περὶ έκπονήσεως σχεδίων ή μελετῶν και επίβλεψεως
έργων του Δημοσίου, νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου και
των κοινοφελῶν ή θρησκευτικῶν ιδρυμάτων, β) επί της
νομίμου άμοιβῆς εις τὰς λοιπὰς περιπτώσεις».

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 48 του Ν.Α. 3323)55
αντικαθίσταται ως εξής:

«3. 'Ο κατὰ τὰ άνωτέρω παρακρατούμενος φόρος εισοδήμα-
τος 8%) αποδίδεται εις τὸν Δημόσιον διά τριμηνιαίων δηλώ-
σεων υποβαλλομένων εις τὸν άρμόδιον οικονομικόν έφορον,
έντός του πρώτου δεκαπενθήμερου των μηνῶν Ἀπριλίου,
Ἰουλίου, Ὀκτωβρίου και Ἰανουαρίου εκάστου έτους, διά τὰ
έντός των αντίστοιχων άμέσως προηγούμενων ήμερολογια-
κῶν τριμηνῶν παρακρατηθέντα ποσά φόρου».

Άρθρον 19.

1. Είς τὸ άρθρον 51 του Ν.Α. 3323)55, ως τούτο έτρο-
ποποιήθη μεταγενεστέρως, προστίθεται ή ακόλουθος παρά-
γραφος 4.

«4. Έάν ο δι' ενός φύλλου έλέγχου προσδιορισμός του
συνόλου της φορολογητέας ύλης αποδείξη δυσχερῆς, εκ του
λόγου ότι ώρισμένα αντικείμενα τούτης απαιτοῦσιν ειδικωτέ-
ραν των πραγμάτων εξέταση ή την διενέργειαν έλέγχου εν-
τός ή εκτός της περιφερείας της άρμοδίας φορολογικῆς άρ-
χῆς, εκδίδεται φύλλον έλέγχου προσδιορισμοῦ του φόρου διά
την φορολογητέαν ύλην δι' ήν ή άρμόδια φορολογική άρχή
διαδέτει τὰ απαιτούμενα στοιχεία, εφ' όσον ήθελε γίνει ρητή
εν τῷ φύλλῳ έλέγχου επιφύλαξις, περὶ προσδιορισμοῦ της
συγκεκριμένης υπολοίπου φορολογητέας ύλης διά συμπληρω-
ματικῶν τοιούτων.

Η κατὰ την διοικητικὴν επίλυσιν της διαφορᾶς ή ή ενώ-
πιον Φορολογικῶν Δικαστηρίων προσφυγή κατὰ τοιούτου συμ-
πληρωματικῶν φύλλου έλέγχου άφορᾷ μόνον την διά τούτου
προστιθέμενην νέαν φορολογητέαν ύλην».

2. Αἱ παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 53 του Ν.Α.
3323)1955, ως τούτο έτροποποιήθη μεταγενεστέρως, άντι-
καθίστανται ως ακόλουθως:

«3. 'Ο Οικονομικός Έφορος λαμβάνων υπ' όψιν πάντα τὰ
στοιχεία του φακέλλου της υποθέσεως, τὰ υπό του φορολο-
γούμενου προσκομιζόμενα στοιχεία και τὰ προφορικῶς ή έγ-
γράφως υπ' αὐτοῦ άναπτυσσόμενα, ως και πᾶν έτερον στοι-
χείον, δύναται, εφ' όσον κρίνει εν όλῳ ή εν μέρει βάσιμον

τὸ αἴτημα, ν' ἀποδεχθῇ τὴν ἀκύρωσιν τοῦ φύλλου ἐλέγχου ἢ τὴν διαγραφήν τῶν εἰσοδημάτων ἐνίων μόνον πηγῶν ἢ τὸν περιορισμὸν τοῦ συνόλου τῆς περὶ τῆς τῶ φύλλον ἐλέγχου φορολογητέας ὕλης ἢ ἐνίων μόνον πηγῶν ἢ ἐνίων στοιχείων τῆς ἰδίας πηγῆς ἢ τοῦ φόρου ἢ ἄλλου δικαιώματος, ὡς καὶ τὸν περιορισμὸν τοῦ προσθέτου φόρου κατὰ τὰς παραγράφους 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 67 εἰς τὸ ἐν πέμπτον (1)5) αὐτοῦ.

4. Ἐὰν αἱ ἀπόψεις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ εἰς φόρον ὑποχρέου συμπέσωσιν, συντάσσεται περὶ τούτου ἡτιολογημένη πρᾶξις ὑπογραφομένη παρ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν καὶ ἡ διαφορά θεωρεῖται ἐπιλυθεῖσα ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, κατὰ περίπτωσιν, ἀναλόγως τοῦ ἐκ τῆς συμπτώσεως τῶν ἀπόψεων τῶν μερῶν ἐπελθόντος ἀποτελέσματος, διὰ τῆς ἀμέσου ὑποβολῆς ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου σχετικῆς δηλώσεως, ἢ δὲ ἀσκηθεῖσα προσφυγὴ θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη ἢ ἰσχύει μόνον διὰ τὰς περιπτώσεις, διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἐπετεύχθη διοικητικὴ ἐπίλυσις τῆς διαφοράς.

3. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 67 τοῦ Ν. Δ. 3323)55, ὡς αὐταὶ ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς:

α) Οἱ ὑποβάλλοντες ἀνακριθεὶς δηλώσιν ὑπόκεινται καὶ εἰς πρόσθετον φόρον λόγῳ ἀνακριθείας τῆς δηλώσεως, ὀριζόμενον εἰς πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50 ο)ο) τοῦ φόρου τοῦ ὁποίου τὴν πληρωμὴν θὰ διέφευγον διὰ τῆς ἀνακριθείας.

3. Οἱ μὴ ὑποβάλλοντες παντάπασιν δηλώσιν ὑπόκεινται εἰς πρόσθετον φόρον, λόγῳ παραλείψεως ὑποβολῆς δηλώσεως, ὀριζόμενον εἰς ἑκατὸν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (100 ο)ο) τοῦ φόρου τοῦ προκύπτοντος βάσει τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος.

*Ἀρθρον 20.

Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Ν. Διατάγματος 4242)1962 προστίθεται καὶ νέον ἐδάφιον, ἔχον ὡς ἀκολουθῶς:

α) Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς ὑποχρεοῦται, ὅπως τὴν παρ' αὐτοῦ, ἐν συμπράξει μετὰ τοῦ ἐποπτεύοντος Ἐπιθεωρητοῦ, ἀσκουμένην ἔρσιν κατ' ἀποφάσεις τοῦ Πρωτοβαθμίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου, κοινοποιεῖ ἐν ἀντιγράφῳ πρὸς τὸν ἀντίδικον φορολογούμενον ἐντὸς μηνιαίας προθεσμίας ἀπὸ τῆς καταθέσεώς της.

Μεταβατικαὶ καὶ τελικαὶ διατάξεις.

*Ἀρθρον 21.

Οἱ μὴ ὑποβαλόντες, καίτοι ὑπόχρεοι, δηλώσιν οἰουδήποτε φόρου, τέλους ἢ εἰσφοράς τοῦ Δημοσίου ἢ ὑποβαλόντες ἀνακριθεὶς τοιαύτην διὰ τὰ μέχρι καὶ τοῦ 1967 οἰκονομικὰ ἔτη, δύνανται, μέχρι τῆς 30ῆς Ἰουνίου 1968, ὅπως ὑποβάλωσιν ἀρχικὴν ἢ συμπληρωματικὴν δηλώσιν, ἀνευ ἐπιβολῆς ποινικῶν ἢ διοικητικῶν κυρώσεων, ὡς καὶ προσθέτου φόρου ἢ προσαυξήσεως ἢ προστίμου.

Ὁ βάσει τῆς ὡς ἄνω, ἀρχικῆς ἢ συμπληρωματικῆς δηλώσεως, ἀναλογῶν φόρος, τέλος ἢ εἰσφορά καταβάλλεται εἰς δώδεκα ἴσας μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης καταβαλλομένης ἐντὸς τοῦ ἐπομένου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως μηνός.

Αἱ διατάξεις τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 142)1967 προστεθέντος ἐδαφίου εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 63)1967 ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῆς παρούσης παραγράφου, προκειμένου περὶ καταβολῆς φόρου κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν.

*Ἀρθρον 22.

Καταργεῖται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1968 ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 3787)1957 «περὶ φορολογίας ἐνίων ἐπιχειρήσεων τύπου» ἡ ὀρίζουσα εἰδικὸν τρόπον φορολογίας τῶν τευχῶν ἢ τῶμων ἔργων, ἅτινα ἐφορολογήθησαν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νομοθετικοῦ τούτου διατάγματος κατὰ τὴν ἀρχικὴν αὐτῶν κυκλοφορίαν ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἐκδόντος ταῦτα περιοδικοῦ.

*Ἀρθρον 23.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καταργοῦνται ἅπασαι αἱ ὑπὸ Γενικῶν καὶ Εἰδικῶν νόμων προβλεπόμεναι ἀπαλ-

λαγαὶ ἀπὸ τοῦ φόρου εἰσοδήματος φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων, πλὴν τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὰ Ν.Δ. 3323)55 καὶ Ν.Δ. 3843)58, αἵτινες διατηροῦνται.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ ἀπαλλαγαὶ αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῶν κάτωθι νόμων:

α) τοῦ Ν.Δ. 2687)1953 «περὶ ἐπενδύσεως καὶ προστασίας κεφαλαίων ἐξωτερικοῦ»,

β) τοῦ Ν.Δ. 2176)1952 «περὶ μέτρων προστασίας Ἐπαρχιακῆς Βιομηχανίας»,

γ) τοῦ Ν. 3213)1955 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ μέτρων προστασίας τῆς Ἐπαρχιακῆς Βιομηχανίας»,

δ) τοῦ Ν.Δ. 3765)1957 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 3323)1955 «περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος»,

ε) τοῦ Ν.Δ. 4002)1959 «περὶ λήψεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν παραγωγικῶν ἐπενδύσεων»,

στ) τοῦ Ν. 4171)1961 «περὶ λήψεως γενικῶν μέτρων διὰ τὴν ὑποβοήθησιν, τῆς ἀναπτύξεως τῆς Οἰκονομίας τῆς Χώρας»,

ζ) τοῦ Ν.Δ. 4256)1962 «περὶ ἰδρύσεως καὶ ἐπεκτάσεως Βιομηχανιῶν καὶ βιοτεχνιῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων»,

η) τοῦ Α.Ν. 89)1967 «περὶ ἐγκυκλοπαιδείας ἐν Ἑλλάδι: ἀλλοδαπῶν Ἐμποροβιομηχανικῶν Ἐταιρειῶν»,

θ) τοῦ Α.Ν. 147)1967 «περὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ κινήτρων διὰ βιομηχανικὰς ἐπενδύσεις κειμένης νομοθεσίας»,

ι) τοῦ Α.Ν. 148)1967 «περὶ μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Κεφαλαιαγοράς»,

ια) τοῦ Α.Ν. 149)1967 «περὶ παρατάσεως ἐνίων διατάξεων Νόμων καὶ Νομαθετικῶν Διαταγμάτων: α) Ν.Δ. 2176)1952, β) Ν.Δ. 4002)1959, γ) 3949)1959 καὶ Ν.Δ. 3765)1957 «πρὸς ὑποβοήθησιν τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας».

*Ἀρθρον 24.

Αἱ διατάξεις τοῦ Α. Ν. 185)1967 «περὶ ἐπιβολῆς ποινικῶν κυρώσεων κατὰ παραβατῶν φορολογικῶν διατάξεων» δὲν θίγονται ἐκ τοῦ παρόντος νόμου.

*Ἀρθρον 25.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1968 ἐκτὸς τῶν διατάξεων δι' ἃς ἄλλως ὀρίζεται ἐν αὐταῖς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Δεκεμβρίου 1967

Ἐν Ὄνομαι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓ. ΖΩΓΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΕΣΒΕΡΟΣ
Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΕΣΒΕΡΟΣ
ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ, ΚΩΝ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΗΡΑΙΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΑΛΕΞ. ΜΑΘΑΙΟΥ, ΕΥΣΤΑΘ. ΠΟΥΛΑΝΤΖΑΣ, ΔΗΜ. ΠΟΥΛΕΑΣ, ΣΠ. ΛΙΖΑΡΔΟΣ, Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΕΛΟΣ, ΣΠ.ΤΡ. ΔΑΜΠΙΡΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Δεκεμβρίου 1967

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ